

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2013 - 2092

Dato: 18. marts 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 22 (L 121). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 22:

"Vil ministeren redegøre for, i hvilke situationer man vil anvende en tvangsadoption i modsætning til at anvende § 68 a?"

Svar:

Det følger af servicelovens § 68 a, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, forsat skal være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse. Afgørelsen kan træffes, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere eller længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet.

Det foreslås med de nye § 9, stk. 4 i adoptionsloven, at en adoption til et barns plejeforældre kan gennemføres, hvis barnets tilknytning til familien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde tilknytningen, navnlig under hensyn til stabilitet og kontinuitet i barnets opvækst og under hensyn til barnets relation til forældrene.

I forhold til sammenhængen mellem den foreslåede § 9, stk. 4, i adoptionsloven og den gældende § 68 a i serviceloven bemærkes det, at der i forhold til adgangen til at gennemføre en adoption uden samtykke er tale om et skærpet krav for så vidt angår betydningen af den opnåede tilknytning. Det skal således være skadeligt for barnet at miste tilknytningen, hvis den skal kunne begrunde en adoption uden samtykke, mens kravet for en fortsat anbringelse på grund af tilknytning er, at barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til

anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet.

Det er fortsat en betingelse for anbringelsen, at servicelovens § 58 om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er opfyldt.

Barnets relation til forældrene skal i relation til adoption uden samtykke indgå i vurderingen af tilknytningen til plejefamilien. Dette indebærer, at det ikke er til hinder for adoption efter den foreslåede bestemmelse, at barnet har samvær eller anden kontakt med sine forældre, hvis barnet er væsentligt tættere knyttet til sin plejefamilie. Har barnet derimod et nært og stabilt forhold til sine forældre, er dette til hinder for adoption.

Med den foreslåede § 9, stk. 4, understreges hensynet til barnets bedste i en situation, hvor plejeforældrene reelt har taget forældrenes plads, og hvor eksempelvis barnets særlige forhold gør, at det ikke vil være muligt at bryde denne faktiske familierelation uden at skade barnet.

Der henvises til lovforslagets afsnit 3.1.3 og 3.1.4 samt lovforslagets særlige bemærkninger til § 1, nr. 2.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen